

HET INGRIJPEN DER MACHTEN

Machten zijn groeperingen, die t.o.v. andere groeperingen en soms van het individu als een soort entiteit kunnen fungeren. Zij hebben een soort van eigen leven, een eigen denken, een eigen weten. Zij hebben als het ware een zuiver persoonlijke instelling en allen, die deel uitmaken van een dergelijke groep, zijn direct bij al die werkingen betrokken. In een tijd als deze waar de wereld, waarop u leeft, een beetje in wanorde is geraakt, is het misschien interessant na te gaan, hoe wij ons dit spel van machten moeten voorstellen.

Allereerst hebben wij te maken met zuiver stoffelijke machten. Deze stoffelijke machten kunnen worden verdeeld in bezitszucht, machtszucht en angst. Het zijn drie groepen, die elk voor zich in elk land en elke natie een groot aantal aanhangers hebben. En t.o.v. de ontwikkelingen tracht elk der groepen in eigen zin invloed uit te oefenen.

Als deze groepen nu denkende groepen waren (dus niet alleen dierlijke maar ook a.h.w. menselijke entiteiten), zou er ongetwijfeld een verwoede strijd tussen hen ontbranden. In feite echter gedragen zij zich meer dierlijk. Dat wil zeggen: de genoemde stoffelijke invloedsgroepen zijn niet georganiseerd. Ook al omvatten zij vele organisatievormen, zij hebben geen samenhang. Het individu kan door bepaalde omstandigheden van de ene groep naar de andere overgaan; b.v. iemand die arm is wordt communist; en wint hij de honderdduizend, dan wordt hij kapitalist en V.V.D.-er, nietwaar? Van zijn zucht naar macht gaat hij b.v. over naar zijn angst voor zijn bezit. Hier hebben wij dus te maken met een zeer individuele reactie, waarbij elke, op het individu gerichte, beïnvloeding een belangrijke verandering kan geven in het totaal der verhoudingen.

Naast deze stoffelijke groepen vinden wij geestelijke groepen. Nu kennen wij daar – zeer globaal ingedeeld - de z.g. witte of bewustzijnsvormende krachten en de z.g. zwarte of bewustzijnsnegerende krachten. Elk dezer beide machten bevat een aantal organisaties, waarvan de laagste meestal in de stof liggen als een soort geheime organisatie, of op bepaalde ogenblikken onmiddellijk in die stof werkzaam worden. Zij gaan dan verder voor de lichte groepen tot zeer hoge lichtende machten, voor de duistere groepen tot het zuiver demonische.

Wij moeten wel begrijpen, dat in de opsomming door mij gegeven het evenwicht niet geheel tot uitdrukking komt. Als ik u moet gaan vertellen wat de mensen onder zekere invloeden doen, dan vertel ik u veel dat u al elders hebt kunnen horen. Maar de geestelijke werkingen zijn, naar ik meen, allereerst wel een nadere beschouwing waard.

Besef dat voor elke lichte kracht, die werkzaam is, er gelijke mogelijkheid tot duistere werkzaamheid bestaat. De mogelijkheden echter zijn potentie. De realisering ervan is afhankelijk van wil, bewustzijn en vermogen. Dit wordt zeer goed beseft, zeker in die geestelijke groepen. Zo kennen wij aan de negatieve, aan de duistere kant een organisatie van magiërs en tovenaars, die soms ook wel de Groene Bond wordt genoemd. Dit is niet helemaal juist, maar zij bedrijven dus bepaalde vormen van magie en zoeken daarbij een dienstbaarheid te bereiken van allen aan hun magie en hun gezag. Een primitieve vorm van magie vindt u ergens in de bushes, in de wildernis, de jungle en de meer moderne vorm vindt u b.v. in public relations en in reclame. Ik hoop niet dat iemand het mij kwalijk neemt, maar ook daarin zijn heel wat duistere machten verborgen.

De tegenhanger ervan is de z.g. Witte Broederschap. Omdat deze zich niet mag baseren op persoonlijke machtswellust en op persoonlijk gezag over mensen, kan zij op aarde alleen direct werkzaam zijn door een in verhouding klein aantal z.g. ingewijden. Deze ingewijden zijn over de gehele aarde verspreid, zij zoeken zelf hun leerlingen uit. Met die leerlingen samen verwerkkelijken zij bepaalde stoffelijke aspecten van het plan. De grootste krachtsuitoefening ligt echter op een vlak, dat vormkennend is en in de lichtende sferen thuishoort. De Witte Broederschap werkt hoofdzakelijk vanuit de sferen en maakt weliswaar gebruik van medewerking op aarde, maar doet dit zelden door daaraan een volledig gezag te delegeren, dit in tegenstelling dus tot de duistere krachten.

De doelstellingen van beide machten zijn eveneens tegengesteld. De Witte Broederschap werkt voor de bewustwording van de mens. Bewustwording kan niet geschieden zonder conflict, zonder het dragen van persoonlijke verantwoordelijkheid en zonder een persoonlijk risico. De zwarte groepering vraagt een absolute afhankelijkheid en werkt elke bewustwording tegen, omdat zij een vermindering van macht en van invloed zou kunnen betekenen. Wanneer zij overgaat tot instructie, is dit altijd zeer eenzijdig en met een zeer bepaald oogmerk.

Orde der Verdraagzamen

Nu zult u zich afvragen: Als die groepen bestaan, wat voor invloed hebben zij?

Elk van deze groepen beschikt over mogelijkheden genoeg om bepaalde mensen tijdelijk als een soort stroman naar voren te schuiven en tot drager te maken van haar ideeën, tot uitvoerder van haar besluiten. Een duistere groep doet dit over het algemeen door een beroep te doen op de massa. Waar zij invloed zoekt en verdwazing toejuicht, kan zij gemakkelijk met de massa werken en daarop zeer gemakkelijk invloed uitoefenen.

De Witte Broederschap kan echter op de massa geen direct beroep doen. Wel kan zij scholingsmogelijkheden scheppen (esoterische groeperingen en scholen), waarin de mens langzaam, maar zeker rijp wordt voor een zeker begrip. Zij kan niet zomaar een aantal mensen naar voren schuiven en zeggen: "Doe onze wil." Zij kan alleen mensen, die dit zelf aanvaardden, naar voren schuiven. Want zij moet zowel de vrijheid van het individu als diens eigen ontwikkeling respecteren. Het gevolg is, dat een groot deel van de werkzaamheden en handelingen, die de Witte Broederschap op aarde tot uiting brengt, negatief schijnt. Ik geef u voorbeelden:

Het verwijderen van staatslieden op ogenblikken, dat zij gevaarlijk kunnen worden, afgezien van hun verdiensten..De compensatie daarvoor wordt zover dit mogelijk is volledig gegeven.

Het doen ontstaan van ogenblikken van verwarring. Men zegt b.v. méér dan men wilde zeggen; of men reageert eerlijker dan men van plan was.

Het scheppen van bepaalde massatendensen, die wrevel en onrust inhouden, omdat zij zo aandringen op de openbaring van feiten, die men eigenlijk verborgen wenst te houden. Zij bevordert acties van kleine groepen, die proberen de mens b.v. voor bestaande gevaren te waarschuwen of op bestaande misleidingen te wijzen. Hieruit blijkt wel dat u van de Witte Broederschap op zichzelf geen ingrijpen mag verwachten, dat de gehele wereld, ondanks zichzelf, redt. Een dergelijke massale beweging kunt u alleen uit het duister verwachten.

Ik spreek nu over de twee bonden: de Witte Broederschap en de z.g. magiërsbond. Er zijn er natuurlijk veel meer. Wij nemen echter over het algemeen eenvoudigheidshalve aan, dat alles wat lichtend werkt, wat van uit het licht de mens kracht geeft, behoort tot de Witte Broederschap, zover dit de aardse activiteiten betreft. Voor de duistere groepen kunnen wij dit helaas niet doen, omdat een samenwerking daar, zelfs bij gelijkheid van doel, zelden voorkomt.

De grote macht van het licht is gelegen in haar eenheid van streven, ongeacht de uiterlijke verdeeldheid. De zwakte van het duister is gelegen in de innerlijke verdeeldheid, ongeacht de uiterlijke eenheid van streven.

Naast deze machten hebben wij te maken met z.g. kosmische invloeden of kosmische krachten. Zij zijn bepalend voor zekere tijdsperioden. Eenvoudig gezegd, de zon met de aarde en zelfs met een deel van deze uiterste spiraal van de spiraalnevel Melkweg bewegen zich door de ruimte. Bij deze beweging door de ruimte, wordt in de eerste plaats de verhouding t.o.v. de kern gewijzigd. De kern van het Melkwegstelsel heeft een zeer grote sterrendichtheid - vergeleken althans bij uw eigen omgeving - en daardoor een veel grotere activiteit. Deze activiteit is materieel stralend en zal tezamen met bepaalde kleine stofdeeltjes, die in de ruimte zwerven, vaak aanleiding geven tot haast onmerkbare invloeden, die op aarde kunnen worden omgezet in frequenties van magnetische of elektro-magnetische geaardheid en zelfs in biogene invloeden. Daarnaast zijn er denkende wezens, die dergelijke invloeden mede besturen. Wat zij doen, is niet, zoals men wel eens aanneemt, een bepaalde wereld regeren, maar zij beheersen de condities in een bepaald deel van de ruimte. In dit deel van de ruimte, trachten zij voor al wat zich daarin beweegt een aanpassing aan hun eigen waarde tot stand te brengen, zoals u als u eet a.h.w. automatisch iets tracht te verteren en om te zetten in voor u nuttige voedingsstoffen. Het klinkt misschien een beetje plastisch, maar dit is een feit.

Wanneer u onder de invloed van Aquarius komt, betekent dit niet dat Aquarius zich met uw wereld gaat bezighouden, maar dat uw wereld in condities komt te verkeren, die door Aquarius worden bepaald. Die condities zijn in vele gevallen een soort stimulans. Ik mag misschien hier een vergelijking maken: Wanneer u in een vertrek komt met een betrekkelijk hoge statische lading, dan zullen uw gedrag en uw humeur zich enigszins wijzigen t.o.v. de buitenwereld. Lichtreflexen met heldere frequenties (b.v. dus geel licht of blauw licht) maken voor uw stemming maar ook voor uw reactie en reactiesnelheid een groot verschil. In vele gevallen kan door een betrekkelijk kleine en voor uzelf niet eens merkbare trilling uw wezen worden bewogen tot een soort paniek (supersonische trillingen). Vergelijk nu hiermee de inwerking, die u in het gebied van Aquarius – een naam die de mens eraan heeft gegeven – ondergaan. De vaststelling, dat de aarde in dit gebied is getreden, is mogelijk door het aflezen van de verhoudingen van de sterren. Dergelijke aflezingen zijn niet geheel maar toch wel voldoende nauwkeurig om de mens enigszins een beeld te geven. Astrologie is een benaderingswetenschap op ervaring gebaseerd, niet wetenschappelijk. Het is een weten, dat niet door bewijzen kan worden gestaafd in algemene zin maar slechts incidenteel; en dat is dan nog altijd aanvechtbaar.

Hier hebben we dus de hoofdinvoeden. Welk ingrijpen kan, op dit ogenblik, daarvan worden verwacht? Voor het duister bestaat op het ogenblik maar één oplossing: het doen ontstaan van een zodanig grote chaos, dat al wat de mens aan beschaving en cultuur heeft bereikt, al hetgeen hij aan mogelijkheden heeft verworven in deze tijd, teloor gaat. Kort en goed, het duister heeft er groot belang bij alle kleine geschillen te sussen; alle grote geschillen echter zozeer op te jagen, dat een wereldoorlog onvermijdelijk wordt en dat deze wereldoorlog daarnaast een zodanige omvang krijgt, dat wat op aarde overblijft dicht bij het dierlijk peil is. Een soort hernieuwd stententijdperk, maar dan een vroeg stententijdperk.

De lichtende krachten daarentegen hebben er groot belang bij dat de binding, vooral de sociale binding, die op het ogenblik is ontstaan en de daaruit voortvloeiende opvattingen omtrent schoonheid, cultuur, ethiek e.d. worden vervangen door een individuele beleving en een individuele waardering. Het is duidelijk, dat de mens niet kan opgroeien, werkelijk opgroeien en zich kan ontplooien, indien hij gebonden is aan de maatstaven van de menigte. Een voorbeeld: iemand kan een genie zijn. Maar als zijn genialiteit zich niet voegt in de normale denkpatronen van de maatschappij en hij zich in zijn belangstellingen en processen ook niet aanpast aan de gangbare procedures, kan hij nog niet eens met succes overgaan van de eerste naar de tweede klas van de lagere school, laat staan een diploma behalen. Iemand die een religieus inzicht heeft (een wijze dus, niet een pseudo-wijsgeer) zal een aantal op zichzelf simpele ideeën vinden, die echter niet passen in het kader van religie, staatkunde enz. Hij zal dan worden vervolgd en vernietigd en tot gek worden verklaard, ongeacht het feit dat zijn wijsheid veel groter is dan die van de anderen. Elke grote binding aan de vaste maatstaven der massa betekent een belemmering voor alles, wat boven die massa kan uitgroeien, een verzwakking van het eigen potentieel in die massa en een zo sterke beperking der individuele ontwikkeling, dat van een feitelijke bewustwording maar weinig of geen sprake is. Daarom zal een groep als de Witte Broederschap proberen om kleine conflicten te stimuleren, die voor de wereld en de mensheid geen fatale gevolgen kunnen hebben.

U zult zeggen: Daaruit komt zeer veel ellende voort. Zeker, maar wat is beter: twee-, driemaal een kleine operatie of te wachten, totdat de patiënt niet meer te redden is? Zo is haar bedoeling op aarde de bestaande onrust zodanig te stimuleren, dat hierdoor de gemeenschappelijke waarderingen en normen worden vernietigd. Een grotere flexibiliteit van het maatschappelijk bestel ontstaat en een grotere vrijheid van religieus en politiek denken. Zij tracht daarbij verder te bereiken, dat de mens de vele bequaamheden, die in hem leven maar die hij o.m. op grond van materialistisch-wetenschappelijke beschouwingen en wegens bestaande normen in de maatschappij niet durft ontwikkelen, ten slotte zal kunnen ontplooien.

In deze tijd is haar eerste leiding er niet een, die vrede brengt. Zij heeft geen belang bij vrede. Als u op dit ogenblik een absolute vrede krijgt, is het zeker dat deze planeet zichzelf vóór het jaar 2000 absoluut heeft vernietigd. Want de grote machtsconflicten en het groeiend egoïsme van zowel mensen als staten is in een absolute vrede niet meer tegen te houden. De dan ontstane concurrentie moet voeren tot een gewelddadige oplossing, mede in verband met de economische verhoudingen en de behoefte eigen macht verder te doen gelden. Zij begint dus overall eigenlijk passende ontkenning en verwarring te zaaien. Deze verwarring echter wordt meteen met een zo grondig mogelijk onderricht aangevuld. Een onderricht dat wordt uitgebreid over alle kringen, die men kan bereiken en dat op tientallen, ja op een honderdtal verschillende wijzen wordt gegeven overall waar deze witte groep haar invloed maar enigszins kan doen gelden. De werkzaamheden geschieden door alle daarvoor vatbare persoonlijkheden, die zelf in hun denken en streven niet tegengesteld zijn aan de witte kracht. Het kunnen evengoed priesters zijn of godsdienstleraren van de meest verschillende richtingen als eenvoudige mensen, mediums, schrijvers, musici e.d. Door de inspiratieve werking evenals door voorlichting, verder gestimuleerd door ontwikkeling in bepaalde esoterische scholen, die ook langzaam maar zeker een vrijer denken zullen moeten gedogen, komt men enerzijds tot het opvoeden van een steeds groter deel der mensheid tot begrip van de feitelijke omstandigheden en eigen vermogens, anderzijds tot het voortdurend wekken van kleine spanningen; en deze kleine spanningen zijn vaak voldoende om grote en niet meer te herstellen misslagen te voorkomen. Vergelijk: een kleine storing of kleine spanning zou b.v. kunnen zijn een oorlog, waarin b.v. 5.000.000 mensen, 10.000.000 mensen worden gedood; als grote spanning wordt beschouwd: één, waarbij tenminste 250 tot 300 miljoen mensen worden gedood. Een en ander geschat naar de huidige verhoudingen.

Nu weet u misschien allen, dat kleine oorzaken grote gevolgen kunnen hebben. Er was eens een man, die heel erg boos was op een president. De man wilde een moordaanslag begaan, maar het regende. Door die paar regendruppels bleef hij zitten, ofschoon hij eigenlijk zijn leiding had moeten controleren. Daardoor was hij niet in staat om de ontsteking in werking te stellen op het ogenblik, dat hij de moord wilde bedrijven. Die enkele regendruppels waren voldoende om een omwenteling in een bepaald land te voorkomen. Op deze wijze wordt met zo klein mogelijke invloeden gewerkt en wordt aan de mens zoveel mogelijk de gelegenheid gegeven om zichzelf in de bestaande condities te ontwikkelen.

Nu zult u zich afvragen, of er dan geen hoge geestelijke krachten zijn, die zich met de wereld bezighouden? Natuurlijk, maar wat wilt u? Wilt u onbewust blijven, én van uzelf én van de schepping en de Schepper, maar gelukkig leven? Dan gaat u regelrecht in tegen de goddelijke wetten.

Orde der Verdraagzamen

In u allen is ingeschapen, de behoefte aan een doel en het bereiken van dat doel. Het einddoel ligt steeds in het abstracte en kan God of Godservaring worden genoemd, ongeacht de wijze waarop de mens dit voor zichzelf omschrijft. Wie dit streven in zich tracht te vernietigen, verliest het menselijke en keert terug tot de dierlijke status. In de dierlijke status werken de wetten opnieuw tegen de eigen wil in, men hoeft geen voldoende besef meer om zich te oriënteren en moet toch terug naar de bewustwording. Dus dat helpt niet.

Een hogere kracht, die zou proberen u absoluut voor pijn en lijden te behoeden, zou u schaden, niet u helpen. Alleen de kracht, die u in staat stelt om pijn en lijden, waar mogelijk, te vermijden en waar het maar even kan te dragen, is een kracht die u werkelijk tot bewustwording voert. De grootmachten op aarde beseffen dit niet. Zij gaan van hun eigen standpunt uit. Een voorbeeld: Rusland wil wérkelijk vrede. Rusland wil wérkelijk welvaart. Maar Rusland baseert deze voorstellingen op:

- a. zijn eigen systeem, het z.g. communisme, in feite een sterk vervormd marxisme;
- b. op de geaardheid van het volk: Slavisch met sterk Aziatische invloeden;
- c. op de welvaart van dat volk, tot voor kort ongeveer gelijk aan die van 1500 - 1600 voor de rest van Europa.

Dit betekent dat de daar geldende maatstaven niet toepasselijk zijn op de rest van de wereld. Wanneer men dat niet aanvaardt, ontstaat een conflict, nietwaar?

Omgekeerd.: De U.S.A. hebben hun eigen opvattingen, hun eigen mentaliteit; zij zijn de smeltkroes van alle volkeren geworden. In deze smeltkroes is een bepaalde vorm van sociale beleving ontstaan, een bepaalde vorm van leven en denken, die alleen geschikt was - let wel - in een zeer dun bevolkt land, waar een ieder voldoende ruimte had om voor zichzelf te zorgen. Ondanks de veranderingen in de U.S.A. houdt men zich daar zoveel mogelijk aan deze maatstaven vast. Het opleggen van die maatstaven aan Europa of aan Rusland zou een ontzaglijke misslag betekenen, want zij veranderen daar volledig van betekenis. Ook hier geldt een bepaalde doctrine, de democratie in een bepaalde vorm, dus een karakter dat - neemt u mij niet kwalijk - vaak gelijktijdig goedwillend, kinderlijk en betweterig is; en een maatschappij, een welvaartssysteem, dat volledig op automatisering van alle functies is gebaseerd (althans zoveel mogelijk), terwijl handel het enig zaligmakende is, wat in andere landen niet wordt aanvaard. Hier heeft u een voorbeeld van de tegenstelling.

Het zal u duidelijk zijn dat, wanneer dergelijke systemen willen doorgaan met het opleggen van hun eigen gedachten aan de wereld, zij dit alleen kunnen doen door aan hun eigen mensen, in hun eigen gebied, veel van de rechten te ontnemen, die zij zeggen te verdedigen. Een absolute dictatuur is het gevolg van deze misverstanden en deze machtsstrijd. Geestelijk gezien kan daaraan niet onmiddellijk iets worden gedaan. Het verwijderen van topfiguren betekent alleen dat andere topfiguren zullen optreden. De massa kan echter niet in korte tijd bewust worden gemaakt van haar eigen verantwoordelijkheid. De duistere krachten concentreren zich op topfiguren. Daarbij zoeken zij in deze figuren niet vooral slechtheid - dat zou u misschien denken - maar rechtvaardigheid, een eenzijdigheid van denken, grote wilskracht, daadkracht en zelfbeheersing. In vele gevallen zoeken zij daarvoor dus militairen uit, mensen wier disciplinair denken en een zekere eenzijdigheid van leven hen bijzonder geschikt maken voor deze doeleinden. (Dit is geen "sneer" tegen de militaire stand, dat mag ik er even bij zeggen.) De andere groepering, de lichtende, zou eigenlijk graag dichters, denkers, wijsgeren, aan het gezag brengen maar zij weet dat zij krachtens hun wezen (dat zij nodig hebben om te kunnen dichten, om wijsgeer te zijn) daarvoor niet geschikt zijn. Daarom tracht zij de wijsgerigheid uit wijsgerig inzicht, de aanvaarding van het dichterlijke en het kunstenaarsbestaan en de kunstenaarsprestatie aan te moedigen bij de massa. Daartoe maakt zij gebruik van massamedia en probeert ook daar massaproductie a.h.w. te torpederen. Een typisch verschijnsel b.v. zou u in dit geval kunnen noemen: het door kleine groepen haast persoonlijk produceren van films, dat de laatste tijd grote en zeer machtige, eens marktbeheersende filmmaatschappijen en -trusts aan het wankelen brengen.

Hier ziet u dus de pogingen om het individu op te voeden. Een grote lichtende kracht kan alleen helpen, wanneer er een mens is, die in staat is deze te ontvangen.

De taak van de Witte Broederschap en alle met haar samenwerkende groepen uit het licht is: de mens bereid te maken het lichtende werkelijk te aanvaarden. Verder beperkende voorstellingen en onjuiste wetten of wetmatigheden, die in het leven worden geaccepteerd, weg te vagen om door de grote vrijheid van beleving van het Goddelijke een even grote uiting van goddelijke kracht op aarde mogelijk te maken.

Een zeer belangrijk punt in die strijd van machten is op het ogenblik wel de kracht van een werkelijk en waar geloof. U weet, er staat geschreven: Wanneer je gelooft, zijn alle dingen mogelijk. Voor een groot gedeelte is dit zo, als het geloof absoluut is. Daarom moet de nadruk vallen op een geloof. Maar elk geloof, dat dogmatisch of in te strakke, te nauwkeurige termen is geformuleerd, maakt:

- a. samenwerking met anderen onmogelijk;
- b. beperkt de aanvaarding van het Goddelijke, dat alles omvat.

Kortom, het geloof moet worden tot een zuiver persoonlijke aanvaarding van de goddelijke kracht en daardoor van het optreden van verschijnselen en werkingen, die niet in overeenstemming met de normale en geldende normen zijn. Op den duur kan dit zover gaan, dat er sprake is van "wonderen". Maar voorlopig is er eerst het toeval, dat schijnbaar zonder redenen bepaalde mensen, bepaalde instellingen, bepaalde gebeurtenissen begunstigt, terwijl datzelfde toeval een voortdurende remming vormt voor andere mensen en andere gebeurtenissen. Wie door het toeval wordt gehinderd, kan er zeker van zijn, dat hij/zij in zijn of haar streven schadelijk is voor dat, wat de Witte Broederschap, de lichtende krachten, de krachten der harmonie, op aarde wensen. Hetzelfde geldt voor hen, die in hun houding en streven volledig in strijd zijn met de invloeden van het gebied, dat de aarde gaat betreden, gedeeltelijk eigenlijk reeds heeft betreden: het grensgebied van Aquarius.

Wanneer u nu dit alles hebt gehoord, dan heeft u alleen maar een zeer oppervlakkig overzicht van wat het ingrijpen der machten betekent. Ik kan mij voorstellen, dat u zich gaat afvragen: Wat zal het ingrijpen der machten zijn in de komende tijd? Het is niet mijn taak hier verder te gaan met het geven van prognoses. Ik hoop, dat u hiermede bij de vraagstelling rekening wilt houden. Toch wil ik enkele punten aanstippen:

Het ingrijpen van de Witte Broederschap zal meer in het bijzonder inhouden: Binnen 6 maanden een aanmerkelijke wijziging van de invloed en positie van ten minste 7 belangrijke staatslieden op aarde; daaronder 2 in Rusland, 3 in de Ver. Staten en 2 in Azië. Verder kan worden verwacht, dat binnen 12 maanden een aantal ongebruikelijke gebeurtenissen zullen plaatsvinden, waarbij o.m. gerekend kunnen worden: een conflict, ontstaan op de Atlantische Oceaan; een paar rampen en stormvloed, die op een ogenblik van grote spanningen - zeer waarschijnlijk zal dit ook de Amerikaanse oostkust betreffen ~ zullen dwingen de aandacht te richten op eigen mensen i.p.v., in de eerste plaats, op de buitenlandse politiek.

De mogelijkheid van een heftig wetenschappelijk conflict, waarbij wederzijdse vervalsingen worden aangetoond binnen 8 maanden; een typische reeks van vergissingen en blunders, gemaakt o.m. in Europa (ik denk hierbij aan Frankrijk, West-Duitsland en Zweden), in Azië (o.m. in India, in Saoedi-Arabië en in China zelf) en dan natuurlijk niet te vergeten in Canada en de U.S.A.

Dit zijn dingen, die waarschijnlijk snel worden verdoezeld, maar als u goed oplet, zult u bemerken dat ze op de één of andere manier de spanningen, die dan bestaan, veranderen.

Binnen 17 á 18 maanden kunt u verwachten, dat de spanningen in West-Duitsland zich wijzigen; hun betekenis wordt een andere.

Hier heeft u enkele punten. Alle genoemde punten zullen geheel of ten minste mede door invloed van de lichtende kracht en de Witte Broederschap tot stand komen.

Daarnaast zullen we de grondontwikkelingen van Aquarius zien; toenemende prikkelbaarheid; de neiging tot het vormen van kleine en gesloten clans en groepen, die zich tegenover de gemeenschap plaatsen, neemt toe. Als gevolg daarvan zullen binnen 14 maanden een groot aantal stakingen optreden, waarvan ten minste 2 het vervoer in Engeland betreffen; 1 zeer waarschijnlijk een deel van het vervoer en bovendien de elektronische en chemische industrie betreffen in Nederland; verder grote stakingen op het gebied van het vervoer en de productie in West-Duitsland.

Een klein oproer in Oost-Duitsland, vermoedelijk in de buurt van Breslau. Een reeks geschillen in Polen, waarover niet te veel wordt gesproken, maar waarbij ook weer grote spanningen ontstaan. En waarschijnlijk een aantal politieke manifestaties in de grote steden van Rusland, beginnend in het zuiden maar waarschijnlijk zeer snel daarna ook in Moskou, Leningrad, Novgorod, Stalino enz. (Stalino is van naam veranderd.)

Hier heeft u weer enkele gegevens. Al deze stakingen en deze verwarringen zijn deel van een golf, die om de wereld draait. Voordien, maar waarschijnlijk hier minder bekend wordend, zullen zich soortgelijke bewegingen afspelen in Azië, daarna in de U.S.A. De golf draait ongeveer 4 keer om de aarde, waarbij de conflicten aanmerkelijk heviger worden. De totale looptijd zal, tenzij er geweld optreedt, iets meer dan 3 1/2 jaar zijn. Dit zijn invloeden van Aquarius. De invloed van Aquarius vertoont zich ook in pogingen van de mensen om bestaande regels te negeren, in een verzet tegen bestaande wetten en regels; in een grotere vrijheid van eigen leven; in een neiging tot rebellie, ook in het persoonlijk bestaan en de eigen omgeving; in een intensere samenwerking, die door gemeenschappelijke belangen en vooral gemeenschappelijk streven of denken wordt bepaald; in een vermindering van bindingen, die alleen op verplichting berusten. Ik noem hier weer slechts enkele tendensen; er zijn er meer.

Uit de door mij in het begin genoemde drie stoffelijke groepen kunt u van de angstigen een grote aanval verwachten op elk militarisme, waarschijnlijk in toenemende mate gevoerd met helaas ook wel wat gewelddadige middelen. Het gevolg daarvan zal een zekere paniek zijn bij de op bezit belusten, die daarbij o.m. met enkele ernstige dalingen op de wereldmarkten en wereldbeurzen zullen moeten rekenen. Voor b.v. aandelen in mijnbouw kunnen dalingen tot 90% van de huidige waarde binnen 3 1/2 jaar worden verwacht;

daarvóór gaat het met schokken. Een aanmerkelijke val van vervoerswaarden treedt op, maar herstelt zich snel, waarschijnlijk in 1 ½ jaar. Ofschoon de elektronische en chemische industrie tijdelijk blijven stijgen en indruk blijven maken, zullen zij op een bepaald ogenblik een koersval tot 50% van de huidige waarde moeten doormaken, waarvan zij zich waarschijnlijk voorlopig niet herstellen. Dit geldt voor de wereldbeurzen in Londen, New York, Berlijn en rekent u er Amsterdam ook maar bij vanwege de nationale trots.

De op macht belusten zullen van de bestaande verwarringen en geschillen natuurlijk gebruik willen maken om hun macht te bevestigen en steviger in handen te krijgen. Het resultaat daarvan zal tot uiting komen o.m.: in zeer felle gevechten tussen b.v. vakbonden en hun leiders o.a. in de U.S.A. en ook in Engeland, grote geschillen tussen bepaalde standen zullen o.m. in België, Frankrijk, Nederland en West-Duitsland uitbreken; hierbij zoeken bepaalde groepen macht en invloed te verwerven, die hun rechtens niet toekomt. In enkele gevallen zullen zij slagen, in de meeste gevallen blijft de strijd de eerste 15 á 16 maanden onbeslist. De eerste aanvallen op dit terrein zijn eigenlijk al aan de gang; een directe ontwikkeling ervan verwacht ik half januari te beginnen. De mensen met hun tendensen bevorderen de verwarring. Deze zal zowel door de lichtende als de duistere krachten worden gebruikt om daaruit voor eigen streven gunstige factoren te distilleren en naar voren te schuiven. De beslissing over wat er gaat gebeuren ligt ten slotte niet in handen van de machten, die trachten in te grijpen. Deze kunnen alleen ingrijpen, als de mens dit ingrijpen mogelijk maakt en werkelijk gedooft. Het is de mens zelf, die de eerste aansprakelijkheid draagt.

Voor die mens is het zeer belangrijk:

- a. dat hij leert de goddelijke en lichtende krachten rond zich beter te verstaan, te begrijpen en in zich op te nemen;
- b. dat hij leert deze te vertrouwen en dit te uiten, ongeacht de redelijke tegenwerpingen daartegen bestaande;
- c. dat hij zich onthoudt van elke zelfzuchtige strijd vóór of tegen bepaalde waarden. Als de normale mens leert daaraan te beantwoorden – zij het in nog zo beperkte mate - zal het mogelijk zijn, dat het ingrijpen van de lichtende krachten de wereld niet alleen een allesvernietigende derde wereldoorlog bespaart, maar zelfs dat de mensheid - van af heden gerekend over ongeveer 10 jaar - aan een werkelijke opbouw kan beginnen, die vele honderden jaren kan duren zonder een feitelijke vredesverstoring, dus grote oorlogen.

Ik heb hiermee een inleiding gehouden, vrienden, meer niet. Ik heb voldoende problemen te berde gebracht. Ik zou er echter prijs op stellen, als u mij niet gaat vragen, of er eventueel oorlog kan komen en wanneer; en of er H-bommen in Nederland zullen vallen. Laten we hopen, dat de H-bommen eerder meer ha-ha-bommen worden in de vorm van b.v. Kan, Tailleur e.d. Gaat u mij dus niet vragen, hoe dit of dat zal verlopen. Als u iets wilt weten omtrent de betekenis van een bepaalde ontwikkeling, wil ik u gaarne commentaar geven en u zover dit mogelijk is ook aantonen, welke machten en krachten daarin een rol spelen. Wilt u meer weten over de Witte Broederschap, dan wil ik ook daarop ingaan. Maar ik wijs erop, dat daarover reeds een brochure en meer lezingen van ons bestaan, terwijl bovendien vele andere boekwerken daarin een redelijk inzicht geven.

Wat u vragen wilt, wat u wilt opmerken, wat u eventueel wilt bestrijden, is uw zaak. Houd u echter één ding goed voor ogen: achter de uiterlijkheid van uw wereld schuilt een zeer actieve geestelijke werking; een strijd, die volgens ons op het ogenblik reeds ten dele voor het lichte is gewonnen en waarbij andere werelden en sferen zijn betrokken. Houd u er verder rekening mee, dat kosmische invloeden en tendensen, die op de stof inwerken (zoals die van Aquarius) voor de geest bepaalde mogelijkheden schept. De mens, die gebruikt maakt van de omstandigheden die hem ten dienste staan, ook dus van de inwerking van bepaalde machten, kan daardoor voor zichzelf, de wereld en zijn omgeving maar bovenal voor zijn geestelijk bewustzijn zeer veel goeds doen.

DISCUSSIE

❖ *De mens, die tracht naar zijn geweten te leven, zo goed mogelijk volgens zijn begrippen van eerlijkheid en verantwoordelijkheid, komt herhaaldelijk in strijd met de maatschappij. Hoe kan hij zich daarin handhaven en toch trouw blijven aan zijn innerlijke stem?*

Ik ben bang, dat u het antwoord niet erg prettig zult vinden, nl. door de consequenties te aanvaarden van zijn eerlijkheid. Wanneer men niet bang is voor de consequenties, kan de maatschappij zeer weinig doen. Degene echter, die in de maatschappij enerzijds waardering, hulp, aanhang enz. zoekt en aan de andere kant toch zijn innerlijke stem wil blijven volgen, zal voortdurend in problemen terecht komen en voortdurend te maken krijgen met allerhande verwickelingen. Ga uit van hetgeen u zelf innerlijk juist vindt en vraag u daarbij alleen af, of u daardoor niet ten nadele van anderen handelt. Hiertoe heeft u geen recht. Maar zolang

het uw eigen zaak is, heeft u volkomen het recht uw eigen weg te gaan, mits u bereid bent de consequenties daarvan te aanvaarden. Ik hoop dat het genoeg is. Heeft u nog commentaar?

❖ *Ja, als men ook nog verantwoordelijk is voor een gezin?*

Dan zal men zich moeten afvragen hoe en in welke zin men innerlijk deze verantwoordelijkheid ervaart, omdat m.i. een gezin nimmer betekent, dat het gezin het recht heeft om eisen te stellen. Het gezin dient echter een gemeenschap te zijn, waarin alle daarin aanwezige persoonlijkheden: man, vrouw, kinderen enz. zo goed en op zo juist mogelijke wijze samenwerken om elke persoonlijkheid zo goed en zo juist mogelijk tot haar recht te doen komen. En dit betekent, dat in het gezin een grotere vrijheid moet bestaan, dan in vele gevallen gebruikelijk is. Dat anderzijds t.a.v. het denken, werken en streven van de leden van het gezin eveneens een grotere aandacht en een grotere attentie noodzakelijk is, dan op het ogenblik veelal wordt gegeven. Menigeen zegt, dat hij iets doet voor zijn gezin, maar als je het goed bekijkt, doet hij dit eigenlijk voor zichzelf, zoals vader, die een elektrisch treintje koopt voor zijn zontje van drie jaar om er zelf mee te spelen. Ook voor andere leden van het gezin geldt vaak hetzelfde.

❖ *Maar aan de andere kant zou ik toch zeggen dat, als een huisvader verantwoordelijkheid heeft voor de economische toestand van zijn gezin, dat hij uit ethische overwegingen zich toch dikwijls genoodzaakt kan zien dat op de tweede plaats te stellen, omdat hij anders ook de geestelijke vrijheid in een economisch volledige afhankelijkheid voor zijn kinderen niet kan handhaven.*

Indien de vader van het huisgezin voorziet in de minimum, maar dan ook werkelijk minimum behoefte van voeding, kleding, onderdak én genegenheid t.o.v. zijn kinderen, heeft hij aan alle eisen voldaan. Het is niet zijn taak om de kinderen in de gelegenheid te stellen, op zijn rekening de meerderen van anderen te zijn of om zich op zijn kosten uit te leven. Wel dient hij - indien zij dit wensen - hun eigen initiatieven in die richting te steunen, althans niet tegen te werken, zover dit dus aanvaardbaar blijft, eveneens volgens zijn eigen innerlijke stem. Ik weet dat hier iets wordt gezegd waar veel mensen het niet mee eens zijn. Maar ik ben ervan overtuigd, dat de huidige verhoudingen van het gezin, de huidige huwelijkswetgeving en de verdere gebruiken op dit terrein in strijd zijn met de feitelijke toestand, omdat zij zijn gegroeid uit zeer oude juridische en nog oudere godsdienstige opvattingen, die ontstonden in een maatschappij die aan geheel andere eisen diende te beantwoorden dan de huidige. Er is geen sprake geweest van een directe aanpassing van b.v. gezinsverplichtingen, gezinsverband aan de feitelijke toestand. Ik hoop, dat u daarmee rekening wilt houden, wanneer u mijn antwoord beziet. Commentaar?

❖ *Maar waar blijft u dan met het niet schade doen aan anderen?*

In welke zin of verhouding doe ik schade aan anderen, als ik hun vrijelijk het minimum geef, dat zij afhankelijk van mij zijnde, werkelijk van node hebben en hun daarbij alle gelegenheid geef om door eigen streven en werken voor zichzelf te verwerven of te bereiken wat zijzelf wensen? Ik doe geen schade, integendeel. Weet u wie schade doet? Schade doen de ouders, die het hun kinderen te goed willen geven; daardoor kinderen de H.B.S. opjagen, die eigenlijk beter af zouden zijn als timmerman. Schade doen de ouders, die hun kinderen wennen aan een leven in gemak en in weelde, waarbij ze alleen behoeven te vragen om iets te krijgen, terwijl zij dit later toch voor zichzelf zullen moeten verwerven en daartoe dan niet in staat zijn, waardoor zij rebellen worden. Ouders doen hun kinderen tekort door hen materiëel te verwennen en hun niet te geven wat zij werkelijk in het gezin van node hebben: het begrip deel uit te maken van het gezin en van de steun en de aandacht van hun ouders. Deze dingen, die veel voorkomen in deze tijd, worden niet gewraakt en worden over het algemeen op grond van de eisen van de moderne maatschappij zelfs goedgepraat. Maar dan mogen wij ook stellen dat – gezien deze veel voorkomende verschijnselen – zij o.m. aansprakelijk zijn voor een groot gedeelte van de aberraties van de moderne jeugd, een groot gedeelte van de spanningen, die op het ogenblik in de wereld bestaan door egoïstisch denken en streven der mensen en dat deze voortkomen uit een verkeerde opvatting omtrent het gezin, de heiligheid van het gezin en al wat erbij behoort. Een begrip, dat op sentimenten is gebaseerd, die op zichzelf misschien levenswaard zijn, maar niet op de feitelijke mogelijkheden, de feitelijke behoeften en toestanden, die in het gezin bestaan. Ik meen daarom mijn stelling nogmaals te mogen verdedigen.

❖ *Ik ben het toch niet met u eens.*

Dat is uw volste recht. Als u wilt zeggen waarom?

❖ *Omdat ik vind, dat u op een gegeven ogenblik, als een kind werkelijk een aanleg heeft om het één of ander te bereiken en het toont die aanleg, dat u dan misschien niet in staat zult zijn het kind te helpen, als u het economische er geheel buiten laat.*

Dat is een opmerking, die in de huidige maatschappij niet juist is. Een kind, dat werkelijk aanleg voor iets heeft, kan op het ogenblik elke willekeurige opleiding – tot een universitaire toe – krijgen, zonder dat hieruit voor de ouders een overmatige belasting voortvloeit. Dat is punt 1.

Punt 2: het kind, dat dit zal moeten bereiken met een minimum aan middelen, zal minder tijd verspillen aan wat men noemt "spielerei". Het zal meer geneigd zijn zichzelf en zijn doel ernstig op te nemen. Het feit, dat

vele van de academisch gevormden – men houde het mij ten goede – in zeker opzicht mislukken en pas laat in het leven slagen, is niet in de laatste plaats te wijten aan het feit, dat zij hun studie zo gemakkelijk konden opnemen en tijdens die studie reeds een meerwaardigheidsbegrip en -besef hadden, dat in het geheel niet met hun werkelijke prestaties in overeenstemming was.

❖ *U heeft het nu over de gemakkelijkheid van die studie. Maar die behoeft niet gemakkelijk te zijn, als je het kind die studie gééft. Als je een kind studie geeft, betekent dat toch niet dat het kind zich aan "spielerei" kan overgeven?*

Pardon, misvatting. Ik zal het nog één keer recht zetten. Het kind kan – gezien de huidige maatschappelijke verhoudingen – elke studie waarvoor het werkelijk een grote aanleg heeft, desnoods zelfs zonder steun van de ouders, volbrengen. Het kan deze steun verwerven door studiebeurzen, staatstoelagen, gratis toelating tot universiteiten en hogescholen, steun van bepaalde handels- en andere ondernemingen van meer particuliere aard. Die mogelijkheid bestaat. Daarom is het voor de ouders niet noodzakelijk daarvoor zorg te dragen en wanneer men ontdekt, dat die aanleg bestaat, zal men in het minimum van de behoefte – volgens het door mij reeds in het eerste antwoord gestelde – natuurlijk tegemoet komen; maar slechts tot het minimum ervan. Dit wordt over het hoofd gezien. Ik geloof daarom dat – al verschillen wij van mening – ik van mijn kant mag stellen, dat zover wij dit in gevolgen t.o.v. zowel de geestelijke ontwikkeling als de stoffelijke mogelijkheden en ontwikkeling zien, ik van mijn standpunt uit gelijk heb. Het uwe is geheel voor uw rekening.

❖ *De witte machten zijn afgestemd op het individu, de zwarte nachten op de massa. Is het daarom voor de Witte Broederschap niet erg moeilijk te werken in landen, die stelsels hebben afgestemd op de massa, zoals communisme, nazisme of fascisme?*

Neen. Juist het individu, dat een zekere mate van bewustzijn heeft kunnen verwerven, zal zich in het keurslijf van een absoluut regime niet erg prettig voelen. Waar de enige uitweg meestal ligt op een niet-materieel vlak, zal de belangstelling voor het geestelijke daar groeien. Waar deze belangstelling groeit, kan de steun, het onderricht etc. gemakkelijk worden verleend en zullen deze meer worden gewaardeerd. Mag ik u een voorbeeld geven? Er werkt van onze groep ook een aantal sprekers in Rusland. De bijeenkomsten daar vinden zeer ongeregeld plaats, dat is duidelijk. De groepen bestaan over het algemeen uit maximaal 60 tot 70 personen. Er zijn daarbij enkelen, die zich de moeite getroosten om afstanden van 600 tot 800 km af te leggen om tenminste éénmaal in een jaar dergelijke bijeenkomsten bij te wonen. Dit ondanks het gevaar dat zij voor deze subversieve activiteit kunnen worden gestraft. De mensen, die eenmaal bepaalde stellingen hebben aanvaard, zijn bereid daarvoor hun leven te offeren. Vergelijkt u hierbij b.v. Nederland, dan doet dit wel wat vreemd aan, omdat een afstand van een kwartier rijden per tram tijdens regen niet kan worden afgelegd of een concert, een toneelvoorstelling of een verjaardag meer dan voldoende zijn als excuus om zelfs een cursusavond niet bij te wonen. Ik geloof, dat ik hiermee een duidelijk verschil in mentaliteit heb aangetoond. De intensiteit, waarmee in een absoluut regime gewerkt en beleefd wordt, is m.i. meer dan voldoende compensatie voor de moeilijkheden, die men daar op ander terrein kan ondervinden. Daarbij wil ik er bovendien nog op wijzen, dat in de absoluut geregeerde staten, onverschillig waar, over het algemeen als men eenmaal met dit werk kennis maakt, het een gevoel van bevrijding geeft. Daarmee is de invloed, die niet alleen op de directe deelgenoten maar ook op vele anderen wordt uitgeoefend, in verhouding groter dan hier kan worden verwacht.

❖ *Welk belang hebben de duistere machten erbij om zoveel mogelijk chaos te veroorzaken?*

Dat is heel eenvoudig. De simpele mens, die hoofdzakelijk terugvalt op het dierlijke in zich, is een gemakkelijk slachtoffer voor de duistere kracht; hij kan worden beheerst. Hij kan daardoor ook worden gedwongen een groot aantal belevingen en sensaties te bieden aan hen, die zonder dit deze duisternis en de daarmee verbonden eenzaamheid wat onaangenaam ervaren. Verder geven zij de gelegenheid tot het uitoefenen van macht, het verwerven van aanbidding en verering, die in een vergevorderde maatschappij niet bestaan. Bovendien mag ook worden gerekend met een haat tegen de mensen, die in vele gevallen bestaat, waardoor men de mens graag ziet terugvallen op een lager niveau van geestelijk en stoffelijk bestaan en het lijden van de mens in vele gevallen juist in het duister ervaart als een compensatie voor eigen lijden.

❖ *Als iemand zich tijdens een bestaansvorm hieraan heeft overgegeven en hij gaat over, dan zal hij daarvan natuurlijk de gevolgen ondervinden. Hoe zijn dan zijn kansen op rehabilitatie in een volgend bestaan?*

Dat ligt helemaal aan hemzelf. Wanneer hij uit zwakte heeft toegegeven en dit later erkent: ik zou zeggen 50/50, half om. Maar dat is een zeer persoonlijke kwestie, dat kun je niet algemeen bezien. Dat zou je van geval tot geval moeten bekijken. Er zijn mensen die, gevangen in het duister, grote misdaden begaan en die desondanks - al zou de hele wereld hen erg verwerpelijk vinden - zich betrekkelijk snel rehabiliteren, omdat b.v. ook hetgeen zij kwaad deden in de illusie werd volbracht dat zij goed deden, waardoor hun eigen aanvaarding en rehabilitatie in de geest veel gemakkelijker is en hun kennis bij een eventuele reïncarnatie daardoor ook gemakkelijker aan de stof wordt overgedragen en voert tot een juistere selectie in de stof.

❖ *Er is hier dikwijls betoogd, dat de mens eo ipso een lichtend wezen is. Met andere woorden: hij hoort in de lichte sferen thuis; m.a.w. als hij naar de linker kant, het linker pad overhelt, dan gaat hij tegen zijn eigen bestemming in.*

Dat ben ik direct met u eens.

❖ *Dan moet zich dit lichtende in het hiernamaals, toch ook onmiddellijk doen gelden. Er moet een innerlijke drang in hem bestaan om toch weer de goede kant uit te gaan.*

Ook dat is waar. Maar er zijn mensen, die geen kans zien om een glas bier te weerstaan, maar wel de kans om wat goeds te doen. Die b.v. zichzelf beheersen, en al zouden ze b.v. een bedelaar een tientje willen geven net zolang staan af te dingen, totdat ze met een cent denken ook nog een goed werk te hebben gedaan en dan weggaan en zich bedrinken. Iets, dat zij weten dat kwaad is en toch daarover geen gewetenswroeging hebben. Dat komt alleen omdat zij hun eigen waardering te veel binden aan hun persoonlijke beleving.

❖ *Wat is er waar van het gezegde dat in vele godsdiensten voorkomt, dat het kwaad op een gegeven ogenblik zichzelf vernietigt?*

Dat is misschien het gemakkelijkst zo gezegd: Wanneer ik dus streef naar chaos, ben ik kwaad. Hoe slechter ik word, hoe meer ik chaos beleef. Ik kan niet mijzelf blijven en tegelijkertijd naar chaos streven; hoe kleiner dus mijn vermogen wordt tot het overzien van de omstandigheden; totdat ik geen omstandigheden meer overzie. Ik ben deel van de chaos geworden. Maar in de chaos maakt dan – omdat ik geen wil meer heb – mijn oorspronkelijk ingeschapen drijfveer zich weer geldend en ik ga weer naar het licht toe. Dus ik kan zo kwaad worden als ik wil, maar ik kan niet voorkómen dat ik van uit het kwaad weer naar het licht ga.

❖ *Een vraag over het verschil tussen de lichtende en zwarte groepen.*

Het verschil is heel eenvoudig uit te drukken. De lichtende groepen zoeken naar een erkenning van zichzelf in God en het kennen van God in zichzelf. De zwarte groepen zoeken naar een aanvaarding door anderen van het "ik" als godheid en het vermogen zich als godheid tegenover anderen te uiten.

Wij willen in God en mét God werken en bewust zijn. Maar iemand, die naar het duister toegaat, wil die God niet aanvaarden, maar wil zelf godje spelen. En wie god wil spelen, terwijl er een grote God is, die moet zich tegen die God verzetten om zijn illusie van eigen goddelijkheid te kunnen handhaven.

Het is heel eenvoudig: als u denkt dat u politiek belangrijk bent, dan kunt u dat over het algemeen alleen doen door óf in een van de politieke partijen heel laag te beginnen en u op te werken tot u het te Quay(d) of te Burger(d) krijgt. U kunt natuurlijk ook een eigen partij beginnen, maar dan kunt u alleen wat bereiken, als u in de oppositie gaat.

❖ *Maar u hebt toch gezegd, dat u er volgens het linker pad ook komt. Dan moet er toch een ommezwaai plaatsvinden op een gegeven ogenblik?*

Dat hebben we zo even al gezegd; nl. op het ogenblik dat het eigen bewustzijn niet meer in staat is eigen wil en maatstaven volledig te overzien en de oorspronkelijk ingeschapen drijfveren, die streven naar het licht, dus weer overheersen.

❖ *Dus het doel blijft altijd hetzelfde?*

Dat blijft hetzelfde: een deel van de schepping en van de wet van de schepping. De mens en al wat tot de mens behoort, behoort dus tot een bepaald deel van de schepping en daarom noemen we dat deel licht. Licht en duister is dus een onderscheid, dat wij betrekkelijk willekeurig maken en dat in feite van ons eigen standpunt en van de ons ingeschapen waarden afhankelijk is.

❖ *Dus leggen zij die naar het duister streven een langere weg af?*

Wanneer wij naar het duister gaan wel, ja. Maar mag ik een vergelijking maken? U wilt van Scheveningen naar Delft. Een ander wil van Delft naar Scheveningen. Wanneer beiden hun doel bereiken, zullen ze elkaar onderweg passeren, op één punt ongeveer gelijk zijn, maar in de tegengestelde richting streven. Wanneer echter diegene, van wie u zegt dat hij verkeerd gaat, omdat hij naar Scheveningen gaat, zijn doel heeft bereikt, dan zegt hij. "Ha, ik ben er." En dan kan hij op de pier gaan zitten zonnen, terwijl u zich bezighoudt net een of ander Abele-spel in het Prinsenhof. U hebt beiden uw doel bereikt. Het doel is in beide gevallen een openbaring Gods en een deelgenootschap in de schepping, waarin men een vast omschreven functie heeft volgens het scheppingsplan. Maar wanneer u nu halverwege komt – laten we zeggen in Rijswijk (b.v. bij de Broeksloot of de Herenstraat of de Hoornbrug) – en u zegt dan: Nu maak ik rechtsomkeert, dat vind ik veel leuker, want die anderen gaan ook de richting van de stad in," dan komt u in Scheveningen. U heeft geen uitnodiging voor de pier, u krijgt een flinke trap tegen uw achterwerk en men zegt: "Mens, ga naar Delft." Dan heeft u dus de afstand dubbel afgelegd. Is het met dit misschien wat vrolijker voorbeeld wat duidelijker geworden?

❖ *Er is dus eigenlijk niemand, die ondergaat?*

Niets gaat verloren. Dat is één van de wetten. Want alles is deel Gods. Geen deel van God kan verloren gaan, omdat het daardoor "buiten God" zou moeten komen; dientengevolge blijft alles in God. Maar alleen de wijze, waarop je dat "in God zijn" beleeft, kan zeer verschillen. En de weg, die je aflegt om je bewust te worden van je eigen taak en wezen binnen het Goddelijke en van de God, zoals Hij voor jou bestaat, kan dus heel verschillend zijn, van mijn standpunt.

❖ *Wanneer de wereld, waar wij nu op leven, dus blijkbaar bestemd is voor mensen, die het licht zoeken, bestaan er dan ook werelden waarvan men juist het tegenovergestelde kan zeggen, waar de mensen, die wat wij het 'linker pad' noemen volgen, thuishoren?*

Ja, u kunt het wel ongeveer zo zeggen. Alleen vraagt het in de eerste plaats wel wat moed om dergelijke wezens "mensen" te noemen; in de tweede plaats horen ze thuis op planeten, die over het algemeen heel anders zijn dan de aarde, dus die hebben niets van Terra weg. Die zou je zelfs ook niet kunnen omvormen tot iets dat op Terra lijkt. En dan, ja, hun wezen is anders, dat kun je niet gemakkelijk duidelijk maken. Weet u, als u nu in een vlam terecht komt en u brandt zich er aan, kunt u zich dan voorstellen dat er een gietijzeren wezen aan komt wandelen, dat zegt. "Hé, wat zit ik nu eventjes op m'n gemak, lekker warm". U denkt alleen aan uw eigen blaren. Zo is het dus heel moeilijk om u een dergelijke toestand feitelijk voor te stellen.

❖ *Hoe kan er vrede op aarde zijn, zolang de strijd tussen licht en donker nog voortduurt? Komt de volledige harmonie niet pas, als er geen duister meer is?*

Als er geen duister meer is, is er niets meer kenbaar. De tegenstelling is noodzakelijk voor de kenbaarheid der verschijnselen. En daaruit vloeit voort, dat licht en duister blijven bestaan. Op aarde kan vrede zijn in vele vormen. Wij kennen b.v. het "Vrede op de aarde voor hen, die van goeden wille zijn". Wanneer ik in mijzelf vrede heb, kan de wereld in oorlog en oproer zijn, toch ken ik vrede, ongeacht wat buiten mij geschiedt. Ik kan een wereld hebben, die volledig in vrede is, waar geen enkele spanning tussen staten of groepen bestaat en waarin de mens in zichzelf toch strijd kent.

Nu is alleen de vraag deze: Wat is verkieslijker? En dan gaan wij van het standpunt uit, dat het beter is dat de mens in zichzelf een strijd voert om harmonie en vrede te leren kennen, dan dat dit buiten het "ik" geschiedt. Omdat iedere mens, die deze strijd innerlijk doormaakt, deze volledig beleeft en niet in staat is daaraan valse consequenties en voorstellingen naar buiten toe te blijven verbinden. Een mens echter, die van een valse voorstelling uitgaat in de wereld, kan die vaak blijven handhaven, tot hij die wereld verlaat; en dan is het vaak te laat om daarvoor een redres of een evenwicht te vinden en moet men in de geest heel lang werken om compensatie te vinden.

Vrede op aarde is dus in absolute zin voor alle schepselen of volkeren en landen niet mogelijk. Maar de situatie van wat men nu op het ogenblik vrede noemt – dus een oorlog waarbij men elkaar nog net niet slaat, zoals kleine jongens die staan te spuwen, omdat ze nog niet durven vechten – en feitelijke oorlog brengen dus waan tot stand. Zij vergroten de waan in de wereld.

De mens, die in zichzelf zowel strijd als harmonie vindt, al is hij nog zo beperkt, vindt daarentegen iets blijvends. Dat geldt voor de geest zowel als voor de stof en kan volledig worden doorgemaakt en volledig worden uitgedrukt. Vandaar onze poging om de mens in de eerste plaats te brengen tot een persoonlijke harmonie, een persoonlijke vrede en daarnaast in de wereld toestanden te scheppen, die het zoeken naar deze innerlijke vrede bevorderen om op den duur alle uiterlijke verschijnselen van strijd weg te vagen en daarvoor de strijd om de innerlijke aanpassing aan de kosmos in de plaats te brengen. Zelfs dan blijven licht en duister bestaan. Alleen de mens, die in God is, kent licht noch duister, doch alleen waarheid. Maar dat is voor ons allen voorlopig nog slechts een mooie stelling, die wij eens hopen als waarheid te beleven.

❖ *Hoe kun je in je normale leven het werk van de Witte Broederschap steunen? Meehelpen in positieve zin? Ook als eenling?*

Dat is betrekkelijk eenvoudig.

1. Probeer nooit kwaad te denken van anderen. Zelfs wanneer ze kwaad doen, constateer het en houdt u er verder niet mee bezig.
2. Probeer in alle dingen het goede en het positieve te vinden, te zien, naar dit positieve te streven en alle positieve werkingen met nadruk tot uiting te brengen. Let niet op het negatieve.
3. Probeer voor elke mens een zeker medegevoel te hebben en help elke mens, als hij zichzelf niet kan helpen. Tracht echter niet anderen te helpen, als zij zichzelf nog kunnen helpen, om hun niet de mogelijkheid te ontnemen ook zelf een stapje verder te komen.
4. Probeer u steeds open te stellen voor het hogere. Wanneer u aan een God gelooft of aan een hogere kracht, stel u die dan voor. Probeer die kracht in uzelf te beleven en al, wat u daaruit put aan kracht, aan begrip en aan weten, te gebruiken om rond u in de wereld meer vreugde en meer licht te brengen.

5. Onderdruk elke prikkelbaarheid. Onderdruk elke onredelijkheid, zover het u mogelijk is.

Dan heeft u meer gedaan dan een ingewijde, die zich van daden onthoudt. Als u nog commentaar heeft of als er nog haken en ogen zijn

❖ *Het is alleen heel moeilijk om te beoordelen waar iemand hulp nodig heeft?*

Dat is heel eenvoudig. U gaat overal helpen waar u denkt, dat iemand hulp nodig heeft. Wanneer u merkt dat die hulp niet op prijs wordt gesteld, wanneer u merkt dat die hulp eigenlijk overbodig is, dan trekt u uw ondersteuning en hulp langzaam terug. Ga van het standpunt uit, dat de mens er beter aan doet langzaam op eigen voeten te lopen dan snel voorwaarts te gaan op de kracht van anderen en daardoor ten slotte geheel verlamd te raken, in elk opzicht: moreel, financieel enz.

❖ *Ik zou u willen vragen: De grote groep van "de Wereld goede wil", die elke volle maan haar lichtmeditatie heeft en het witte licht welbewust uitstraalt over de hele wereld, is dit hetzelfde wat u noemt: de hulp aan de Witte Broederschap; of ligt dit anders?*

Het is een hulp aan de Witte Broederschap; maar zij bestaat wederom in een gemeenschappelijk streven. Wanneer in deze groep een voldoende harmonie bestaat, dan zal niet alleen elk lid op zichzelf een zekere kracht over de wereld uitstralen (hetgeen wij noemen: goede gedachten hebben, contact met je God hebben en dit uiten), maar bovendien zal de gemeenschap als zodanig een gemeenschappelijke kracht ontwikkelen, die als beïnvloeding van het denken van de medemens en vaak ook door het uiten van bepaalde geestelijke lichtende krachten, voor of aan die medemens, dus het werk van de Witte Broederschap vereenvoudigt. Een dergelijk werk is dus wel degelijk goed en is een hulp aan de Witte Broederschap en aan alle groepen, die daarmee samenwerken.

❖ *Hoe weet je, of je op een ogenblik met witte of zwarte magie te maken hebt? Moet je dit aanvoelen of kun je dat ergens aan merken?*

Heel eenvoudig: op het ogenblik dat u ontdekt dat een bepaalde magische werking hoofdzakelijk om eigen begeerten, eigen verlangen, eigen genoegens, eigen mogelijkheden gaat, dus voor het "ik" bestemd is, zelfzuchtig en beperkt, achten wij haar zwart. Op het ogenblik dat zij alleen kosmisch bestemd en bedoeld wordt, noemen wij haar wit. Wanneer u met magie te maken krijgt, die een mens bewust leed toevoegt, neemt u dan aan dat ze zwart is. Wanneer u te maken krijgt met een magie, die gewin b.v. voor enkelen tracht te bereiken, dan noemt u deze zwart of grijs (er zijn bepaalde gradaties). De middelen, die de magie gebruikt kunnen in alle gevallen dezelfde zijn, afgescheiden van haar streven; kunnen, niet altijd: zullen. Maar de intentie waarmee zij worden gebruikt, het al dan niet richten van de magie op het Al bepaalt, of zij wit dan wel zwart is. En ik wil er dan nog wel een kleine tip bijgeven, zo'n wenk alleen voor mensen die een beetje sensitief zijn: Wanneer u bij bepaalde magie het gevoel krijgt dat het een beetje donker is, dat er iets donkers bij staat, u krijgt het gevoel, dat het koud is – en dan niet aan de voeten eventueel (dat is een gewoon verschijnsel) maar vooral rond het hoofd – dan mag u aannemen dat er ergens iets niet helemaal zuiver is. Is er echter sprake van een zekere gloed, een warmte, een gevoel van licht, zelfs in vele gevallen van een gewichtsverlies, dan kunt u aannemen, dat een dergelijke sfeer alleen door witte magie tot stand kan komen, dat hetgeen daarbij geschiedt dus wit is.

❖ *Worden wij hier op aarde ook nog geholpen door wezens buiten de aarde, behalve de leden van de Witte Broederschap?*

Wanneer u daarmee bedoelt wezens uit de sferen, natuurlijk. Geesten van allerhande grootorden. Zeer indirect ook nog wel door wezens, die in de stof bestaan, maar deze hulp is dermate indirect, dat wij ze voorlopig beter buiten beschouwing kunnen laten.

❖ *In de kranten heeft men kunnen lezen over overbrengers van berichten afkomstig van de planeten Mars, Venus en Mercurius. Zij geven een waarschuwing. Wat is dit?*

Op zichzelf een zeer interessant verschijnsel, dat ten dele berust op een telepathie, ten dele op een verkeerde vertaling van de ontvanger. Het verschijnsel bestaat dus wel, maar de interpretaties zijn vaak zo sterk door het onderbewustzijn van de ontvanger zelf getint, dat zij m.i. niet als volledig betrouwbaar mogen worden beschouwd en er te veel aardse neveninvloeden en ook vooroordelen meewerken. Dit wil dus niet zeggen, dat ik het werk van de persoon veroordeel; wel dat ik bij het beschouwen daarvan een zekere nuchterheid en voorzichtigheid aanbeveel. Veel wat er in zit, is waardevol. Maar men moet zeer goed schiften om dit te vinden.

❖ *Is dit eigenlijk niet zo bij alle magie, waarmee je in aanraking komt?*

Ik ben het met u eens. Ook wanneer u hier komt, dan vragen wij u om zelf na te denken. Wij achten dit het best. Nu kunnen wij wel zeggen: "Ja, maar wat wij brengen is toch wel zo zuiver, zo goed, daarover behoeft u niet na te denken." Maar het kán zijn, dat er ergens een fout wordt gemaakt. Het kan zijn, dat u iets verkeerd begrijpt. En daarom... denk zelf na. En bovenal: u moet leven. Wij kunnen niet voor u leven; u bent geen marionet. Maar goed ook; als wij al die marionetten moesten hanteren, zouden we oververmoeid raken van het touwtje-trekken. U bent verantwoordelijk voor uw eigen leven. Die verantwoordelijkheid kunnen wij

niet dragen. Die kan ook geen Mr. King dragen, geen figuur van Venus, van Mercurius, van Mars of elders, dat kunt u alleen zelf. Daarom: denk zelf na. Begin niet a priori iets te verwerpen, maar dat wat u meent te moeten aanvaarden, dat moet iets zijn wat voor uzelf volledig aanvaardbaar is, wat u in de praktijk wilt gaan opzetten, iets wat u kunt beleven.

Wanneer u hier komt en u gaat zo dadelijk weg, dan heeft u veel gehoord over invloeden en bijkomstigheden. Ik zou zeggen, we hebben tegenwoordig een uitdrukking met "pluis", geloof ik. Nu, dan heeft u vandaag werkingen gehad met invloeden met "pluis". Het pluis ligt voor een gedeelte in de vragen. U moet zelf selecteren. Wat wij u geven zijn waarschuwingen, zeker. Wat wij u verder geven is een soort dienstregeling, een soort tijdschema, waarin u bepaalde dingen kunt en mag verwachten. U bent dus als het ware gewaarschuwd. U behoeft het hoofd niet te verliezen. Als er iets gaat gebeuren, dan kunt u zeggen: ja, dat hebben ze mij al eens gezegd. Maar dan gaat er dat ook nog komen, dus als ik nu zo en zo doe, kom ik er het best uit en kan ik een ander helpen om er ook uit te komen. Dat is de bedoeling. Maar u moet nadenken. Daarom zeggen we ook nooit tegen u, dat u dit of dat moet doen. We laten u alleen de mogelijkheid om zelf te interpreteren en als u met een vaste interpretatie komt en ze is onjuist, dan zullen we u corrigeren.

Nu meen ik, dat in dit geval wel een bijzonder scherp nadenken noodzakelijk is, omdat onderbewuste invloeden, een neiging tot vertalen in zuiver eigen termen eerder een grotere rol speelt dan normaal het geval is. Maar bij elk medium, inspiratief, diep-trance, noemt u maar op, komen bepaalde onderbewuste factoren mede in het geding. En alleen dat, zou ik zeggen, is al reden genoeg om je eigen hersens te gebruiken. Bovendien, laat die dingen maar eens een keer werken, dat kan geen kwaad.

❖ *Daar komt nog bij: wat u ons geeft daar moet je wel over denken, anders begrijp je er geen steek van.*

Dank u. Ik hoop, dat het als een compliment bedoeld is.

❖ *Het is meestal veel ingewikkelder, dan men oppervlakkig zou zeggen en hoe meer men erover nadenkt, hoe meer men eruit haalt.*

Ja, weet u wat het is? Als wij het te eenvoudig zeggen, dan legt u het wel naast u neer. Het is net als een sinterklaasurprise: hoe meer papier erom zit, hoe groter de verrassing, hoe groter de aandacht. In vele gevallen zullen we een eenvoudige waarheid dus goed verpakken, opdat u uw intellectuele neiging daarop voldoende kunt botvieren.

❖ *Heb ik u goed verstaan, dat u conflicten aankondigt tussen vakbonden en hun bonzen? Zal de afloop ons een andere werknemersorganisatie brengen? Krijgt de arbeider medezeggenschap in het beheer der onderneming?*

Nu, zover als dat laatste zou ik niet willen gaan. Maar gezien de geschillen, die op het ogenblik op dit terrein ontstaan, is het aan te nemen dat op den duur de arbeider enige invloed krijgt in het beheer en het bestuur van de vakbonden zelf, en dat is al meer dan hij op het ogenblik bezit. Die geschillen zullen zeker niet gaan in de richting van een algemene naasting. We zullen vertellen waarom. Om een overzicht te hebben over een bedrijf en een gevoel van aansprakelijkheid is het ook noodzakelijk, dat iemand zelf a.h.w. dit bezit beheert. Een arbeider zal nimmer een overzicht hebben over het bedrijf en het besef b.v. van het belang van de afzet en dat van een bepaalde productiebeperking of -versnelling te veel afwegen tegen zijn eigen behoeften en belangen. Dat betekent, dat de productiekromme in vele gevallen niet in het steile gedeelte van de grootste curve komt te liggen, kortom dat men óf te veel arbeiders heeft om rendabel te produceren of te weinig produceert om de bestaande instrumenten alle rendabel te maken. Het is niet wenselijk, dat er sprake is of komt van één beheer der bedrijven door de arbeiders, omdat de directe belangen van producent en consument tegengesteld zijn.

De neiging om verantwoordelijkheid op instanties af te schuiven neemt op het ogenblik reeds toe. Dit wordt nu het meest kenbaar op het gebied van de middenstand en van bepaalde staatsbedrijven. Vindt u het ook zo beroerd, dat de Post niet zo vaak meer een bestelling komt brengen? Of heeft u er geen last van? Wanneer de Post een bedrijf was waarbij aansprakelijkheden niet konden worden afgeschoven, zou een dergelijke maatregel niet zo snel zijn genomen. En heeft u ook zo'n last van het feit, dat uw melkboer en uw slager sluiten? Vindt u het ook zo beroerd, dat u om zes uur nergens meer terecht kunt, vooral als u in Moerwijk woont? Heeft u er wel eens over nagedacht, dat dit niet alleen in het voordeel is van de middenstand, maar in vele gevallen nadelig? Maar dat men daartoe overgaat, omdat bepaalde groepen menen daarvan voordeel te kunnen hebben, terwijl zij, die liever anders zouden willen, wettelijk worden gedwongen zich daarbij neer te leggen? Hier is eenvoudig een toestand van onvrijheid ontstaan, die – wanneer je haar goed bekijkt – zowel gaat ten nadele van de koper als van de verkoper. Voor de koper door beperking van zijn koopmogelijkheid, zijn koopgelegenheid, een beperking van bepaalde concurrentieverschijnselen, enz; voor de verkoper echter, omdat hij gebonden is aan vaste maatstaven, zowel voor zijn vakantie, zijn openblijven als voor zijn sluiten, voor zijn concurrentiebeding, enz. Kort en goed, velen zouden door harder werken veel meer kunnen en willen bereiken, maar mogen dit niet.

Wanneer u nu begint met de arbeiders invloed te geven, dan krijg je het eigenaardige verschijnsel, dat de grootste luiards het meest te zeggen hebben. U lacht erom. Maar de mens doet liever minder dan meer. En iedereen verdient graag veel voor weinig werken. Het gevolg zou een overbelasting van de bedrijven zijn met alle gevolgen van dien. Zolang de huidige mentaliteit bestaat, zou een dergelijke ontwikkeling noodlottig zijn én voor de industrie én voor het land. Wees dus blij dat voorlopig de arbeiders eerst kunnen beginnen met hun eigen organisaties i.p.v. delen van een regering weer te maken tot wat zij zijn: instrumenten, waarmee de arbeider zijn recht tracht te behouden en te verwerven.

- ❖ *Is het waar dat ruimteschepen (z.g. vliegende schotels) klaar staan om in zeer speciale gevallen in het gebeuren op aarde in te grijpen?*
- ❖ *Aan het hoofd zou een zekere Ashtar staan. Ze maken gebruik van 2 ruimtestations één ervan Share genaamd. Deze ruimtevaarders zouden tot de lichtende geesten behoren. Daarnaast zouden op aarde ook soms bepaalde duistere machten kunnen ingrijpen, wonende in het binnenste der aarde, die niet zozeer tot de fysische sfeer behoren maar zich daarin wel zouden kunnen materialiseren en daarbij ook gebruik maken van vliegende schotels.*

Mag ik een vraag stellen? Kunt u zich een geest voorstellen, die per "schotel" reist? 'Geest zijn' betekent: behoren tot een andere dimensionale verhouding, waarin de ruimte en de tijd zeer sterk van eigen willen en persoonlijkheid afhankelijk zijn. Zo kan men dus nooit zeggen, dat dergelijke wezens tot de lichtende "geesten" behoren. Wanneer een ingrijpen in bijzondere gevallen op aarde kan worden verwacht – inderdaad door middel van ruimtevoertuigen, ik acht dit aannemelijk – zal dit alleen geschieden, indien de mens op aarde b.v. een zodanige explosie tot stand zou brengen dat er een ramp ontstaat, zoals reeds eens in dit zonnestelsel door de absolute vernietiging van een planeet is gebeurd, waaruit de huidige asteroïdengordel is ontstaan. Dit zou nl. een ramp betekenen voor alle planeten en waarschijnlijk een storing, die, tot ver daarbuiten kenbaar zou zijn. Indien een dergelijke ramp werkelijk dreigt, is een ingrijpen te verwachten. Mijns inziens is het dwaas om hier over vliegende schotels te spreken, tenzij men zich bij een heersende waanvoorstelling wil aansluiten en zal men beter doen in dit geval van magneto-gravitatievoertuigen te spreken. Dit is dus mogelijk. Verder zou ik de vraag willen stellen: Wanneer deze krachten zouden willen ingrijpen op aarde, onder welke condities zou u dan willen dat zij dit deden? Zij kunnen nooit beantwoorden aan de voorstellingen van de "Do-gooders" zegt de Amerikaan, de mensen die alles op aarde zo goed willen, maar dan op hun manier, omdat een andere en hogere ontwikkeling met een zekere beheersing van de ruimte een reeks veel grotere kosmische en veel vrijere opvattingen en een groter besef voor werkelijkheidswaarden met zich brengt, dan de mens bezit. Hun ingrijpen, zelfs ten goede, zal in alle gevallen voor de mens een soort ramp betekenen, omdat de mens nimmer zal kunnen beantwoorden aan de maatstaven van deze wezens, zomin als uw hond of kat precies aan uw eisen en maatstaven kan beantwoorden, indien u hen als een volledig mens wilt beschouwen. Ik meen dan ook dat het goed zou zijn, wanneer Ashtar, Vishtarug Nachnushtu (?) – als we er een paar moeten noemen – hier dus buiten beschouwing worden gelaten en niet worden gezien als krachten, die "het wel even in orde zullen maken".

Ten laatste: In de kern van de aarde bestaan inderdaad bepaalde vormen van leven. Deze zijn volgens mij wel degelijk fysiek, maar gebaseerd op een geheel andere wijze van leven dan u; nl. een in een bepaald patroon groeperen van moleculen, waarbij de dichtheidsverhoudingen een grote rol spelen. Zij kunnen – zover ons bekend – zich niet op aarde manifesteren, tenzij wij zouden willen aannemen dat zij dit zouden doen langs telepathische weg. Zelfs dan lijkt het mij niet waarschijnlijk, dat zij goede resultaten zouden behalen, omdat hun eigen wereld en bestaan zo sterk verschilt van al wat de mens kent, dat geen verstaanbaar telepathisch beeld of verstaanbare invloed m.i. zou kunnen worden uitgeoefend. Hun materialisatie hier zou voor hen onmogelijk zijn, omdat hun wezen en voorstellingsvermogen niet in staat is zich te bewegen in de condities, waarin u leeft, zonder door aanhoudende en onoverkomelijke verschillen voortdurend de eigen ondergang te veroorzaken in het tijdelijk geschapen voertuig. Ik hoop, dat het voldoende is. Als u commentaar heeft, gaat u uw gang.

- ❖ *Ik heb geen commentaar. Ik ben dankbaar voor het inzicht dat u geeft van uw kant.* Natuurlijk. U moet denken over deze dingen, zoals u zelf wilt en zoals u meent dat het waar is. Maar ik geloof dat een toelichting in dit opzicht beter is, omdat – neemt u het mij niet kwalijk – heel veel mensen denken dat er vandaag of morgen een mooie mijnheer, een soort imitatie Christus met goudhaar, uit een vliegende schotel zal stappen en dat dan alles op de wereld goed is. En deze stelling, hoe begerenswaard in veler ogen, is niet waar. Dit is niet mogelijk. Slechts een enkel mens brengt het zover, dat hij zelfs maar in contact kan zijn met dergelijke wezens. En als het u interesseert, wil ik erbij voegen, dat er zelfs mensen zijn die blijvend de aarde hebben verlaten om met dergelijke wezens voort te leven en zich bij hen verder te ontwikkelen. Maar deze grote wijzen op aarde waren daar eigenlijk kinderen.

Maak u geen illusie. U moet het zelf doen. Dat is het punt, waarop wij het sterkst moeten hameren. De invloeden, die u ondergaat, zijn niet van een zodanig gehalte, dat invloed van andere dan in de stof levende wezens, groot kan zijn.

- ❖ *U hebt toegegeven dat er vliegende schotels kunnen ingrijpen; b.v. om te voorkomen dat de aarde explodeert. Wordt er dan b.v. een deel van de aardebewoners hier verwijderd of wat is uw visie?*

Mag ik een opmerking maken? Wanneer er op aarde mensen zijn, die buitengewoon waardevol zijn – geestelijk en in hun potentie – dan wil ik graag aannemen, dat men zal proberen hen te redden. Maar wanneer wij dat gaan verkondigen, dan krijgen wij vandaag of morgen een stelletje mensen, die zeggen: "Nu, ik hoop dat er oorlog komt, want wij zitten klaar. Waar is mijn vliegende schotel?" En dat mogen wij niet bevorderen. Vandaar dus mijn commentaar.

- ❖ *In de komende tijd wordt er van duistere zowel als van lichtende zijde invloed op de mensheid uitgeoefend, die telkens het doen van een juiste keuze in houding of daad noodzakelijk maakt. Het doet denken aan een quiz in groot formaat, die slechts kan worden opgelost door hen, die in zich het licht hebben gevonden. De tijd is wel zeer kort voor de vele miljoenen, die dat licht nog niet hebben doen ontbranden. Toch zijn daaronder vele goedwilligen, die voor een beter bewustzijn aanleg hebben. Op welke wijze kunnen zij worden geholpen, zo nodig tegen dogmatisch geloof in?*

Ik moet zeggen, het concept is even nieuw voor mij. Ik bedoel: God als een "quizmaster", een soort super-Jan-Willem-Hofstra; als ik uit de tijd ben, een "Eerdmans" b.v. Maar in zekere zin heeft u wel gelijk. Alleen is het niet helemaal juist. Want bij een quiz krijg je geen kans meer als de tijd is afgelopen en je geen antwoord kunt geven. In het leven wordt steeds opnieuw de kans gegeven en elke maal heeft men dus de gelegenheid zich voor te bereiden op de komende vragen. Tot zover in deze beeldspraak.

Nu stelt u verder; Dat is alleen voor de verlichten. Dat is niet helemaal juist. Het is alleen voor degenen, die dat licht in zich kunnen ontvangen. En dat betekent dat heel veel mensen, die dogmatisch zijn en die heel erg bekrompen zijn, op hun wijze een vorm van harmonie kunnen vinden, die meer waard is dan de vrijdenkerij van anderen, die minder licht in zichzelf kunnen vinden.

U moet mij dat niet kwalijk nemen. Er is hier geen sprake van alleen een stoffelijke kwestie maar van een geestelijke. Als u wel eens parfum hebt gekocht, dan weet u wel dat de geur nooit bepaald wordt door het flesje, het doosje, waarin het zit, hoogstens door de prijs die men er voor vraagt. Op dezelfde manier moet u denken, dat de wijze waarop men leeft, op zichzelf van weinig belang is. Maar dat het in harmonie zijn met het Goddelijke, al is het op nog zo'n beperkt punt, alles betekent. Iemand helpen kunt u dus nooit doen tegen zijn dogmatische instelling, zijn denkwijzen in. U kunt het alleen doen door de mens zoveel mogelijk binnen zijn eigen denkwijzen te helpen het licht in de wereld te vinden en te zien; en vooral het licht in zichzelf te erkennen. Dat is het antwoord. De grote Quizmaster vraagt geen antwoord in stellingen maar in instellingen. En als u mij niet kwalijk neemt, dat ik het zo zeg: Waarom zouden we ons eigenlijk zo druk maken over het feit, dat iemand gelukkig is in zijn dogma's? Pas wanneer hij er niet gelukkig in is, wanneer het hem i.p.v. een veilige berging een soort keten wordt, dan wordt het voor ons tijd ons best te doen om hem te bevrijden. Niet vanwege die dogma's, hoe slecht ik ze ook persoonlijk vind (de meesten in onze Orde zijn er sterk tegen, laat ik dat erbij voegen), maar omdat die mens in zich licht moet kennen. Probeer jegens elke mens positief te zijn. En probeer elke mens, die dat licht schijnbaar nog niet heeft gevonden, te helpen door hem te leren met zijn eigen denkwijze en uit eigen standpunt in de eerste plaats het positieve in de wereld, in zichzelf en in God te vinden. Dan komt de rest vanzelf. En dan geloof ik, dat de Quizmaster ook aan dezen de hoofdprijs gaarne zal uitbetalen.

- ❖ *(Een onverstaanbare opmerking.)*

Ja, kijkt u eens, wanneer u dat vertelt met bronvermelding, dan betekent het voor sommigen alweer dat het van de duivel komt. Wees daarmee voorzichtig. De mensen zijn vastgeroest in een bepaalde reeks ideeën. Ik zal u een voorbeeld geven. In de eerste plaats: Toon dat u altijd blijmoedig bent; dat u altijd in staat bent tijd voor een ander te maken a.h.w.; toon dat u altijd sterk bent, wat er ook gebeurt en u kunt dat zijn.

Verder, wanneer die mens in de put zit, laten we zeggen, u komt bij iemand en die zegt: "Wat ben ik een grote zondaar. O, ik kom vast in de hel terecht," Er zijn van die mensen, die hebben graag zo'n bestemming. Dan zegt u dus: "Dat is goed. Maar luister eens, ik wil graag aannemen, dat je gezondigd hebt, maar je hebt er spijt van. Heb je nu niets goeds gedaan, kun je nu niet iets goeds doen?" Dan help je die mens zo veel meer.

Of om een ander voorbeeld te geven: Wanneer iemand op sterven ligt. Er zijn wel eens mensen, die het heel erg moeilijk hebben, omdat ze bang zijn, omdat ze ongerust zijn over wat zij achter zich laten, enz. Dan kun je erbij gaan zitten en zeggen, dat "het Gods wil is. Want we zijn zondaars. Maar reken op de genade van Jezus. Bid, anders kom je in het eeuwige vuur" Daarmee kom je niet verder. Je kunt het zakelijk doen en zeggen. "Nu ja, we zullen die zaak wel eens regelen voor de familie."

Weet u wat u moet doen? U moet die mens zeggen; "Wat heb je allemaal gedaan? Wat heb je voor je familie aan goeds gedaan? Wat heb je voor goeds gedaan voor je medemensen?" Herinner hun aan wat ze aan positieve dingen hebben gedaan, dan vinden ze vanzelf licht in zichzelf, dan vinden ze rust. En dan bespaart

u ons soms na die overgang een hoop werk. Dat vind ik ook erg prettig. Maar voor de mens zelf is dat goed. Wanneer iemand alleen maar het negatieve, het duistere ziet, probeer hem dan te wijzen op het positieve. Als hij vertelt, dat hij geen enkele kans heeft hier in Holland, probeer hem dan eens duidelijk te maken dat hij aan de andere kant toch wel een hoop dingen heeft in Holland, die hij ergens anders weer niet vindt. Geef de positieve kant altijd weer even te zien. U zult ontdekken, dat u daardoor – als u het ten minste niet op een irritante manier doet, zo van: "Ik ben al gered en laat u redden," maar zo: "Nu ja, wees nu eens nuchter zeg, dat is er toch ook nog," alsof je iemand wilt helpen om te sorteren wat hij allemaal heeft – een hele boel licht aan de mensen kunt brengen. Maar als u van mij een raad wilt aannemen: Begint u nooit een ander te beieren over wat ú denkt. Maar laat u een ander eerst eens positief formuleren wat hij denkt. Als een mens beseft waar hij positief is, dan gaat hij daaraan meer aandacht besteden. En in 9 van de 10 gevallen heeft u dan later waarschijnlijk de bevrediging, dat die mens ook een open oog krijgt voor wat voor u zo waardevol is. Maar dat is slechts in de tweede plaats belangrijk.

❖ *U zei dat mensen, in wier leven het toeval een grote rol speelt, in strijd leven met de bedoelingen van de Witte Broederschap. Maar het toeval kan zowel gunstig als ongunstig zijn in het leven van de mens. Hoe moet ik dit begrijpen?*

Heel eenvoudig. Als het altijd toevallig net mis gaat, wordt het tijd dat u eens naar uzelf kijkt, want dan bent u in strijd met één van de heersende machten. En als alles toevallig goed gaat, moet u zich toch eens afvragen wat eigenlijk in uw levenshouding zo belangrijk is, want dan heeft u waarschijnlijk onbewust ergens een waarheid in leven en denken te pakken die, bewust beleefd, nog veel belangrijker is. Ik geloof, dat het duidelijk genoeg is of moet ik er meer over zeggen?

❖ *Ik bedoel dit: U zegt zelf: de Witte Broederschap maakt dikwijls dat er een toeval is dat iets verkeerd doet gaan en je tot lering brengt. Dat is toch ook te aanvaarden?*

Ja, dat ben ik direct met u eens. Nu moet u eens luisteren. Er is nl. gezegd, dat wanneer alles steeds tegenloopt, het ook wel eens tijd wordt om je eens af te vragen, of je misschien tegen die Witte Broederschap of tegen een heersende invloed in handelt en denkt. Maar dat wil helemaal niet zeggen dat, als je toevallig veel geluk hebt, dat ook van de Witte Broederschap komt. Het hoeft niet, maar het kan wel. In ieder geval is het z.g. gelukkig toeval altijd een bewijs, dat er een zekere harmonie bestaat tussen u en de heersende condities en omstandigheden.

❖ *Ik bedoelde, als je de goede dingen neemt in het leven, alsof het je toekomt, je dan ook de verkeerde dingen moet nemen, alsof het je toe komt. Dat je daar ook iets van krijgt.*

Ik zou zeggen, het komt je geen van beide toe. Toeval is juist iets, wat je toe valt en niet toe komt.

❖ *Ja, maar vallen gebeurt door de wet van de zwaartekracht.*

Ik hoop dan, dat u door het toeval niet ten val wordt gebracht; om zo de zwaartekracht te ervaren is meestal pijnlijk. Wat u zegt is juist, maar u mag nimmer zeggen, dat toevalligheden je récht zijn.

❖ *Nee, dat bedoel ik ook niet.*

Nee, maar dat stelt u; u zegt: je neemt het als je recht a.h.w., of het je toekomt; dan moet je de rest ook nemen. Mijn stelling is juist: Je moet geen van beide nemen. Zowel wanneer iets door schijnbare toevalligheden voortdurend goed gaat, als wanneer het verkeerd gaat, moet je je afvragen wat daarvan de reden is. Want dan pas leef je bewust en dan kun je vaak van het toeval een door het "ik" geleide wetmatigheid maken. En dat is zowel voor uzelf als voor uw geestelijke bewustwording in de wereld veel beter. En dat was liet punt, dat ik wilde duidelijk maken.

Het schijnt, dat we nu aan het einde der vragen zijn. Vrienden, ik heb uw belangstelling zeer geapprecieerd. Mag ik aan het einde van de bijeenkomst mijn conclusie nog geven?

In de gestelde vragen blijkt: een redelijk begrip voor het gestelde met echter een zeer gespecialiseerde belangstelling voor slechts enkele aspecten, die van vraagsteller tot vraagsteller werkelijk verschillen. Van het totaal der gestelde vragen – als ik mij niet vergis zijn dit 11 schriftelijke vragen geweest en ongeveer 26 mondelinge met uw opmerkingen mee – kunnen wij stellen dat direct aan het onderwerp gewijd was een totaal van 6 vragen!!! Dat bijkomstige punten, die om bevestiging vroegen e.d., 4 vragen in beslag namen, terwijl de rest kan worden gerekend onder diversen. Belangstelling voor bepaalde esoterische punten was betrekkelijk hoog, waarvoor ik dankbaar ben.

Ik hoop, dat u deze avond niet wilt zien als een behandeling van het onderwerp maar als een handleiding bij het denken over de invloed, die krachten hebben op deze wereld, de beïnvloedingen, die u ondergaat, de beïnvloedingen die u in de wereld rond u constateert. En vóór alles, dat u mede aan de hand van deze en dergelijke aanwijzingen in staat zult zijn in deze tijd bewust te leven, bewust het goede van deze tijd werkzaam te maken in uzelf en zo de grote mogelijkheden, die voor geest én stof in deze dagen bestaan, ten volle uit te buiten.

Orde der Verdraagzamen

Ik hoop, vrienden, dat u mij niet als een alwetende autoriteit hebt willen zien. Ik ben dat zeker niet. Maar ik hoop toch dat u een ogenblik erover zult nadenken, waarom juist ik dit onderwerp mocht behandelen. Ik heb dit mogen brengen, omdat ik ervan op de hoogte ben; omdat ik met deze activiteiten en werkingen zelf heb te maken. Ik mag heel gezellig met u praten, maar het is voor mij haast een ontspanning, hoe inspannend het voor sommigen van u ook is geweest, omdat het werk dat op het ogenblik door de geest verricht wordt en moet worden zéér zwaar is.

Wanneer het u mogelijk is, al is het maar door enkele gedachten, een enkele daad, ons bij te staan in het ontwikkelen van voldoende bewustzijn in de mens, het scheppen van een lichtere, een voor vrede maar vooral voor bewustwording beter vatbare sfeer, dan zullen wij u allen dankbaar zijn. En zou het door uw instelling mogelijk zijn u soms te bereiken en met u samen te werken, dan weet u dat we u daar zéér dankbaar voor zijn, omdat wij allen – geest en mens – behoren tot één groep. We hebben één doel, één werkelijkheid, één taak: God.

Ik wil niet vroom worden. Maar het vinden van een eenheid met de scheppende Kracht, een bewustzijn dat je waarlijk deel maakt van de mensheid in de geest en in de stof, een bewustzijn dat je de grootscheppende machten en krachten doet beseffen, mag wel ons eerste doel genoemd worden; een doel dat lichtend en heerlijk is.

Ik hoop, dat u met velen op deze wereld in – laat ons zeggen: het komende jaar – dit deelgenootschap zult mogen vinden, elk op zijn wijze. Opdat wij in staat mogen zijn steeds weer van deze wereld het ergste – de vernietiging, de noodzaak om totaal opnieuw te beginnen – af te wenden en daarvoor in de plaats een wereld mogen scheppen, waarop steeds meer lichtende geesten steeds grotere vreugde en bewustzijn vinden van zich en de God in zich.